

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย

พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร และโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ให้ใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น

“ของเสีย” หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือวัตถุอันตรายอื่นใดซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกากตะกอนหรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียจนได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด หรือกรณีเป็นน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กรุงเทพมหานครกำหนด

“แหล่งกำเนิดน้ำเสีย” หมายความว่า อาคารหรือสถานที่ที่เป็นแหล่งที่มาของน้ำเสีย

“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการทำหรือปรับปรุงน้ำเสียให้มีคุณภาพเป็นน้ำทิ้ง

“ระบบบำบัดน้ำเสียรวม” หมายความว่า ระบบบำบัดน้ำเสียที่กรุงเทพมหานครจัดให้มีขึ้นเพื่อบำบัดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียผ่านท่อรวบรวมน้ำเสีย

“ท่อรวบรวมน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อรวบรวมน้ำเสียที่กรุงเทพมหานครจัดให้มีขึ้นเพื่อรวบรวมน้ำเสียไปสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

“ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า เงินค่าบำบัดน้ำเสียที่กรุงเทพมหานครเก็บจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียและน้ำเสียนั้นไหลผ่านท่อรวบรวมน้ำเสียไปสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักการระบายน้ำ ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ ผู้อำนวยการสำนักการคลัง

ผู้อำนวยการเขต ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต และข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อ ๕ เมื่อกรุงเทพมหานครได้จัดทำทอรวรรมน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียรวมในเขตพื้นที่ใดแล้ว ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครประกาศเขตพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตพื้นที่ที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียต้องชำระค่าธรรมเนียมในราชกิจจานุเบกษาและให้ปิดประกาศดังกล่าวไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขต และสถานที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียรวม

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศตามวรรคหนึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๖ ค่าธรรมเนียมจะเป็นอัตราที่คิดตามจำนวนน้ำประปาหรือน้ำบาดาลหรือน้ำจากแหล่งอื่นที่ใช้ในแหล่งกำเนิดน้ำเสียนั้น โดยจะแบ่งอัตราค่าธรรมเนียมตามประเภทของอาคารหรือสถานที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจออกประกาศกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีแนบท้ายข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

กรณีแหล่งกำเนิดน้ำเสียได้ใช้น้ำจากแหล่งอื่นนอกจากน้ำประปา และไม่อาจใช้เครื่องอุปกรณ์วัดจำนวนน้ำที่ใช้ได้ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะประกาศวิธีคำนวณจำนวนน้ำที่ใช้ในแหล่งกำเนิดน้ำเสียนั้น โดยอัตราค่าธรรมเนียมที่จะจัดเก็บต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่ได้กำหนดเป็นอย่างอื่น ให้จัดเก็บค่าธรรมเนียมเป็นอัตราตามจำนวนน้ำประปาหรือน้ำบาดาลหรือน้ำจากแหล่งอื่นเป็นรายเดือน

ข้อ ๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ตาม
ข้อ ๕ ดังต่อไปนี้ให้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียม

(๑) พระที่นั่งหรือพระราชวัง

(๒) แหล่งกำเนิดน้ำเสียที่มีระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่งสามารถบำบัดน้ำเสียจนได้
น้ำทิ้ง

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นสมควรอาจยกเว้นหรือลดหย่อน
ค่าธรรมเนียมจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่เป็นอาคารหรือสถานที่อยู่อาศัยและมีอัตรา
การใช้น้ำประปาหรือน้ำบาดาลหรือน้ำจากแหล่งอื่นไม่เกินอัตราที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
กำหนด

ข้อ ๔ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียชำระค่าธรรมเนียม
แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมายตามจำนวนที่เรียกเก็บ
ณ แหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือ ณ สถานที่ใดๆ ตามที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
กำหนด

เมื่อได้รับค่าธรรมเนียมแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่
มอบหมายมอบใบเสร็จรับเงินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียไว้เป็น
หลักฐาน

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียไม่ชำระค่าธรรมเนียมตาม
วรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมายมีหนังสือแจ้งให้
เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ไปชำระค่าธรรมเนียม ณ สถานที่ที่
ระบุไว้ในหนังสือภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว

ข้อ ๘ การส่งหนังสือเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามข้อ ๘ วรคสาม ให้ถือปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งหรือมอบแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย และให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับทราบหนังสือนั้น

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามวรรคหนึ่งได้ เพราะเหตุที่ไม่พบเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย หรือบุคคลดังกล่าวไม่ยอมรับหนังสือ ให้ปิดหนังสือไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ แหล่งกำเนิดน้ำเสีย โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมายปิดหนังสือต่อหน้าตำรวจท้องที่ หรือข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ผู้อำนวยการเขตท้องที่มอบหมายไปเป็นพยานที่แหล่งกำเนิดน้ำเสียนั้นตั้งอยู่ และให้ทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียได้ทราบหนังสือนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดหนังสือหรือได้รับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ข้อ ๑๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้มีฐานะและอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สมัคร สุนทรเวช

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

อัตราค่าธรรมเนียมการบำบัดน้ำเสียของกรุงเทพมหานคร

ประเภทอาคาร	อัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย (บาท/ลูกบาศก์เมตร)
๑. ที่อยู่อาศัยที่มีปริมาณน้ำเสียเกิน ๑๐ ลบ.ม./เดือน	๒
๒. สถานที่ราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ สำนักงาน และที่ทำการ	๒
๓. ศาสนสถาน สถานสาธารณกุศล สถานศึกษา	๒
๔. โรงพยาบาล สถานพยาบาล	๔
๕. โรงแรม	๔
๖. ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า อาคารแสดงสินค้า	๔
๗. ตลาด	๔
๘. ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่บริการรวมกัน ของทุกชั้นไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๒
ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่บริการรวมกัน ของทุกชั้นเกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๔
๙. สถานอาบ อบ นวด	๔
๑๐. อาคารเพื่อประกอบการธุรกิจ หรือกิจการ พาณิชย์กรรมที่มีพื้นที่ประกอบการไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๒
อาคารเพื่อประกอบการธุรกิจ หรือกิจการ พาณิชย์กรรมที่มีพื้นที่ประกอบการเกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๔
๑๑. สถานประกอบการที่มีกิจการหลายประเภท อยู่ในอาคารเดียวกัน	๔
๑๒. โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	
๑๒.๑ โรงงานที่มีปริมาณน้ำเสียไม่เกิน ๒๐๐ ลบ.ม./เดือน	๔
๑๒.๒ โรงงานที่มีปริมาณน้ำเสียเกิน ๒๐๐ ลบ.ม./เดือน แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลบ.ม./เดือน	๖
๑๒.๓ โรงงานที่มีปริมาณน้ำเสียเกิน ๕๐๐ ลบ.ม./เดือน	๘
๑๓. แหล่งกำเนิดน้ำเสียอื่น ๆ	๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบัน กรุงเทพมหานครได้ประสบปัญหามลพิษทางน้ำ เนื่องจากประชาชนและสถานประกอบการต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ปล่อยน้ำเสียลงสู่ทางระบายน้ำสาธารณะและไหลลงสู่แม่น้ำลำคลองเป็นจำนวนมาก เป็นสาเหตุหนึ่งทำให้น้ำในแม่น้ำลำคลองเน่าเสียและมีกลิ่นเหม็น ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมเป็นอย่างมาก กรุงเทพมหานครจึงได้ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและได้เปิดเดินระบบแล้ว แต่การเดินระบบบำบัดน้ำเสียรวมจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการเดินระบบบำบัดน้ำเสียรวมสมควรจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่มีการรวบรวมน้ำเสียไปบำบัด และโดยที่มาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติว่า กรุงเทพมหานครอาจออกข้อบัญญัติเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใดๆ จากผู้ใช้หรือได้ประโยชน์จากบริการสาธารณะที่กรุงเทพมหานครจัดให้มีขึ้นได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้